

somheden, og hvad ved jeg, eller det er et problem, som man fjerner herindefra. Ved at give kompensation for lang transport siger man: Det skal ikke være noget problem, det skal ikke ind i regnestykket; det er helt fint, at I koncentrerer jeres produktion et andet sted – selv om det betyder, at der er nogle hundrede medarbejdere, der skal ligge og rakke rundt på landevejene!

Vi siger såmænd bare, at det har en betydning, hvad vi vedtager herinde i den slags sammenhænge. Man kommer altså ikke uden om, at der er en afvejning.

Vi synes da, det er fint med fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det lyder også godt, og det er altid rart at dele gaver ud til folk i form af bedre fradrag. Men der er altså en miljøsider i dette her, og når vi vedtager højtidelige miljøhandlingsplaner herinde, og når alle partier i en valgkamp taler om, at de vil gøre så og så meget for miljøet, og at de vil løse forureningsproblemerne osv., så er man også nødt til at tage det alvorligt, når man laver denne slags politik, og så er man nødt til at sørge for, at det er dyrt at forurene. Og dette her gør det altså billigere at forurene; det kan man ikke komme uden om!

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Der er 340.000 arbejdsløse i dag; for 25 år siden var der 20.000. Og når man hører om de store problemer, der er med at få arbejdskraft og med at mobilisere arbejdskraften til at flytte sig alle mulige steder hen, kan man jo undre sig over, at samfundet overhovedet fungerede for 25 år siden. Men dengang var det sådan, at virksomhederne bl.a. var nødt til at tage den lokale arbejdskraft og var nødt til også selv at gøre noget for at uddanne den og opkvalificere den til det, de skulle bruge den til. Det behøver de ikke at gøre i dag – overhovedet ikke!

Hvis virksomheden ligger i et bestemt område, kan den bare bestille den arbejdskraft, der lige passer, 100 eller 200 km derfra. Og den person, der måtte bo dér, har så pligt til at køre frem og tilbage for at opfylde sin rådighedspligt, for ikke at komme ud af a-kasse-systemet.

Det er jo sådan, det er. I virkeligheden kan man betragte hele transportfradragssystemet som ét stort tilskud til virksomhedernes drift – i stedet for, at de selv afholder nogle af disse udgifter eller gør noget for at bruge den lokale arbejdskraft.

Der er ingen steder i landet, hvor der ikke er arbejdskraft at tage, som virksomhederne selv

kunne omskole, så de kunne bruge den. I stedet pendler folk land og rige rundt, og det er altså en tåbelig udvikling.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Først til hr. Jes Lunde:

Jeg synes, det simpelt hen var et brillant eksempel, at Lauritzenkoncernen skulle placere sin fremtidige værftsstruktur efter, hvilke fradrag man her i Folketinget giver for befordring, det synes jeg virkelig! Jeg tror altså ikke på, at det vil påvirke Lauritzenkoncernens beslutning om, hvorvidt den vil have sin fremtidige værftsudvikling i Frederikshavn eller i Aalborg, at vi taler om at indføre et lidt højere befordringsfradrag eller om helt at afskaffe befordringsfradraget.

Det er mit bud på det, og gudskelov for det, havde jeg nær sagt, for det er helt andre ting, Lauritzenkoncernen bør lade indgå i sine overvejelser, når den beslutter sig for, hvordan dens fremtidige værftsstruktur skal være.

Så var der Enhedslistens tanker om, at man skal bruge lokal arbejdskraft, og at det er forfærdeligt, at man henter folk fra det ene fjerne område i Danmark til det andet.

Når jeg bevæger mig rundt i samfundet, kan jeg virkelig ikke kende det billede, der tegnes af Enhedslisten her i dag. Det er jo sådan, at hvis man i en eller anden provinsby kun skulle bruge lokal arbejdskraft, ville man meget hurtigt støde ind i nogle gevaldige flaskehalsproblemer. Hvis vi skal fastholde en idé om at holde vore virksomheder i gang, holde dampen oppe osv., bliver vi nødt til at sikre en høj grad af mobilitet i et specialiseret samfund, så de folk, virksomhederne virkelig har brug for, også har mulighed for at komme til deres arbejdsplads, og så kan det ikke nytte noget, at Enhedslisten har en forestilling om, at der kan laves nogle regler om, at virksomhederne skal ansætte lokal arbejdskraft. Det er ikke sikkert, at der er de lokalt placerede folk, som virksomhederne har brug for, og så er det i samfundets interesse, at de henter de bedst kvalificerede folk til de job, som de nu har i lokalområdet, også selv om de skal hentes lidt langt derfra.

Hermed sluttede forhandlingen.